

[A. C. D. Petersen.]

være saa meget mere Grund til, som Hørdyrkingen baade direkte og indirekte medfører et ikke ringe Forbrug af Arbejdskraft. Jeg har selv dyrket Hø i nogle Aar, og jeg har i Aar paa en 3 Tdr. Land skaffet Arbejde til et ikke saa ganske ringe Antal Arbejdere. Nu var det ogsaa Aarets Skyld, for Avlen blev saa kraftig og stærk, at man ikke kunde tage den med Maskine — der maatte bruges Haandkraft dertil. Men Udbyttet for mit Vedkommende blev ikke ringere, fordi jeg maatte bruge Haandkraft i Stedet for Maskinkraft, og disse Arbejdere med deres Koner havde gennem adskillige Dage en ganske god Fortjeneste.

Men det er jo ikke gjort med disse Dage og Arbejdstimer, som her er anvendt, der er mere Arbejde ved den videre Behandling baade hjemme i Gaardene, og naar det skal forarbejdes til Færdigvarer. Det har hidtil kunnet gaa at dyrke Hø, fordi man har kunnet afsætte Høfrøet som Saavarer til Irland, og i Fjor betales der saa høj en Pris som over 90 Kr. pr. Td. Nu er det ikke noget stort Foldudbytte, Høret giver, men med en saadan Betaling for Frøet er det dog en ekstra god Forretning. Vi kan imidlertid ikke mere opnaa disse Priser, og derfor vil de Arealer — altsaa paa Fyn og, saa vidt jeg ved, ogsaa her paa Nordsjælland —, som hidtil har været besaaet med Hø, staa i Fare for at blive inddraget. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om den højtærede Minister for Industrien vilde undersøge dette Spørgsmaal, hvis det ikke er undersøgt. Og hvis det er undersøgt, vilde jeg sætte overordentlig megen Pris paa at faa at vide, hvad disse Undersøgelser har bragt for Dagen.

Den samme højtærede Minister er jo tillige Minister for Søfarten. Paa den Egn, som jeg har den Ære at repræsentere paa den danske Rigsdag, er den mindre Sejskibs fart stærkt udbredt. Det, at den er meget udbredt, betyder dog ikke det samme som, at den har den Betydning, som den har haft. Der er desværre mange, der har maattet afhænde deres Skibe. Der er ogsaa fra Statens Side ydet Bidrag for at hjælpe dette Erhverv. Det har været vanskeligt for Erhvervet, i hvert Fald i nogle Aar, men nu tror jeg, der er kommet en lille Op gang igen, i hvert Fald er Strømmen ved at gaa i den modsatte Retning. Før var det saaledes, at man ovre paa de sydfynske Øer, der hver den mindre Sejskibsflaade hører til, i Svendborg, Troense, Ærøskøbing og især Marstal, Faaborg og andre Steder, i ikke ringe Grad gik den Vej, at afhænde

Skibene til Udlandet, hvor man har bedre Forstaaelse for dette Erhvervs Betydning og derfor ikke har lagt saa store Byrder paa Skibsfarten, som man har herhjemme, hvorfor det er de paagældende Stater muligt at udnytte disse Skibe. Hvad der paa dette Punkt er sket, er der jo ikke noget at ændre ved, men man kunde maaske hjælpe til, at Forholdene ikke blev endnu vanskeligere for den mindre Skibsfart.

For nogle Dage siden gik der en Meddelelse gennem Pressen om, at den Overenskomst, der for et Par Aar siden var indgaaet mellem Havnearbejdernes Fagforbund og Arbejdsgivere i danske Havne, var opsagt. Denne Overenskomst gik ud paa, at Skibsmandskabet paa Skibe under 200 t selv godt kunde laste og aflade Skibet. Nu har man sat Grænsen ned til 180 t, og der er givet Besked om, at man vil gaa videre endnu, ned til 150 t. Det vil sige, at man ganske roligt sætter Grænsen nedad, saaledes at den mindre Skibsfart i fragtmæssig Henseende bliver ude af Stand til at bære sig, thi de Udgifter, der er forbundet med en saadan Losning af Fagfolk, er, saaledes som det i Regelen er, naar det drejer sig om Fagfolk, overmaade store. Nu kan man naturligvis ikke vente, at det ad Lovgivningens Vej skal kunne forhindres, at disse to Organisationer, som i og for sig ikke har noget med den mindre Skibsfart at gøre, nedsætter deres Satser, men jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt, om den højtærede Minister for Søfart vilde følge dette Forhold og maaske derigennem bidrage til, at den mindre Skibsfart ikke blev helt ude af Stand til at fungere. I et Land som Danmark, med de mange Øer, er den mindre Skibsfart af meget stor Betydning, idet de store Skibslaster slet ikke kan føres ind til en hel Mængde af vore smaa Øer — og lave Broer til dem alle sammen kan vi dog ikke, og jeg kan heller ikke se det formaalstjenlige i at udvide Brobygningen ud over visse Grænser, saa længe vi har Brug for Beskæftigelse til saa mange ledige Hænder. Jeg vil, som sagt, henstille til den højtærede Minister at følge denne Bevægelse og støtte den mindre Skibsfart saa meget som muligt paa de Omraader, hvor han er i Stand dertil.

Jeg vil dernæst gerne rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det er ligeledes gennem Bladene, jeg har erfaret, at den af Ministeren nedsatte Trafikkommission nu er naaet saa vidt, at den har givet en skitsemæssig Fremstilling af sit Arbejdsfelt. Den har ikke sluttet sit Arbejde, og der kan derfor ikke endnu bygges noget paa dette